

Arrest

nr. 270 991 van 6 april 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 1 juli 2021 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 5 juni 2021.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 augustus 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen gehoord op 9 september 2021.

1.3. Op 23 september 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing om de verzoeken van verzoekende partijen kennelijk ongegrond te verklaren. Deze beslissingen werden op 27 september 2021 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van M. E. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Albanees staatsburger te zijn, geboren op (...) 1985 in Kuçove, Albanië. U behaalde in 2008 een diploma economie. In 2009 ging u aan de slag bij P.(...) bank. In 2012 begon u te werken bij een staatsmaatschappij voor verzekering, een soort pensioendienst en dienst voor invaliditeitsverzekeringen. U bleef hier in dienst tot vlak voor uw vertrek uit Albanië.

Op (...) 2010 trouwde u met N.(...) M.(...) (o.v. xxx). Een maand later verwelkomde jullie Es.(...) (o.v. xxx), jullie oudste dochter. Vijf jaar later werd uw zoon, P.(...) (o.v. xxx) geboren. Hij werd te vroeg geboren, waardoor hij nog 21 dagen in een couveuse diende door te brengen. U en uw echtgenoot merkten op dat hij problemen had maar konden geen antwoorden krijgen in Albanië. Na anderhalf jaar trokken jullie naar het universitair ziekenhuis van Siena in Italië, waar een genetisch onderzoek uitwees dat uw zoon lijdt aan het syndroom van Prader-Willi. Terug in Albanië begonnen jullie met kinesitherapie via een privékliniek en een strikt dieet. Intussen zochten jullie een gespecialiseerde arts die jullie kon begeleiden in de behandeling van jullie zoon. Zo kwamen jullie in 2019 terecht bij een dokter in België. Een kuur met groeihormonen werd opgestart en hij werd gemonitord voor epilepsie. In de jaren die volgden kwamen jullie tweemaal per jaar naar België voor de verdere opvolging. De behandeling sloeg aan maar op het gebied van onderwijs, bleek er geen specifieke aanpak voorhanden in Albanië. Wel kon hij terecht in het gewoon onderwijs. Tevens merkten jullie op dat jullie zoon weinig sociaal contact had omdat kinderen niet met hem speelden en hij bekeken werd op straat omwille van zijn postuur. Ook jullie en jullie dochter werden anders bekeken omwille van P.(...). Jullie dochter werd overigens gepest op school omwille van haar broertje.

Moegestreden besloten jullie zich permanent te vestigen in België zodoende jullie zich dichtbij de medische zorgen van jullie zoon bevinden en hij naar een school kan gaan waar hij vanuit zijn specifieke noden benaderd kan worden.

Op 1 juli 2021 reisden jullie per vliegtuig naar Brussel. Na enkele dagen doorgebracht te hebben in een B&B, dienden u en uw echtgenoot op 5 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Jullie verklaren te vrezen dat uw zoon in Albanië geen toekomst zal hebben omdat hij daar niet de behandeling kan krijgen die hij nodig heeft en geen onderwijs op maat van zijn noden kan volgen.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming leggen jullie volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw echtgenoot, het paspoort van uw dochter, het paspoort van uw zoon, jullie familiecertificaat, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot, de geboorteakte van uw zoon, de geboorteakte van uw dochter, jullie huwelijksakte, het diploma van uw echtgenoot, uw diploma, een brief van de stad Vlore aangaande de onderwijsfaciliteiten in de stad, een brief van het ministerie van onderwijs aangaande de onderwijsfaciliteiten in Vlore en een medische bundel in verband met de medische problemen van uw zoon.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit jullie verklaringen, gestaafd met de door u neergelegde medische documenten en uit jullie verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkt dat u en uw echtgenoot Albanië hebben verlaten

en in België een verzoek hebben ingediend louter en alleen omwille van de medische problemen van uw zoon. Jullie verklaren hieromtrent dat de behandeling in België van een hoger niveau is dan deze in Albanië (CGVS (...) p. 5; CGVS (...)B p. 8; vragenlijst CGVS (...), 3/8/2021, vraag 5; vragenlijst CGVS (...)B, 19/7/2021, vraag 5).

Nergens uit jullie verklaringen of medische stukken blijkt dat jullie geen toegang hadden tot medische zorgen in Albanië, noch dat u de toegang geweigerd werd omwille van redenen die ressorteren onder de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging (CGVS (...)p. 3, 5; CGVS (...) p. 4, 5, 6, 8, 9).

Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw zoon wel toegang had tot de medische zorgverlening in Albanië (CGVS (...) p. 3, 5; CGVS (...)B p. 4, 5, 6, 8, 9). U deed beroep op zowel de publieke als op de private gezondheidszorg in Albanië (CGVS (...)B p. 5). Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Albanië, zoals ook u oppert tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS (...)B p. 7, 8), doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen aangaande het onderwijs voor uw zoon, dient er eveneens op gewezen worden dat een mogelijks kwaliteitsverschil of verschil in aanpak in Albanië, zoals u oppert (CGVS (...)B p. 5, 8, 9), evenmin verband houdt met de criteria van het Verdrag van Genève of de criteria inzake subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw zoon de toegang tot het onderwijs in Albanië werd ontzegd op basis van de medische problematiek. Integendeel, u verklaart immers zelf dat hij wel degelijk toegang had tot het gewone onderwijs, maar stelt dat hij aldaar geen specifieke behandeling zou kunnen genieten (CGVS (...)B p. 5, 6, 9). U legt hiertoe overigens twee stukken neer, waaruit mag blijken dat uw kind, net zoals alle andere kinderen in Albanië, het recht op onderwijs geniet in het land. Daarbij moet er opgemerkt dat u geen enkel stuk neerlegt ter staving van uw stelling dat de aandoening bij uw zoon zich dermate manifesteert dat uw zoon aangepast onderwijs nodig heeft. Eveneens laat u na aan te tonen dat, aangenomen dat hij inderdaad beter zou varen bij gespecialiseerd onderwijs, school lopen in het regulier onderwijs voor hem ernstige schade zou inhouden in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat er in Albanië nog een stigma heerst waardoor uw zoon en jullie vaak bekeken worden op straat en P.(...) hierdoor geen vriendjes had om mee te spelen (CGVS (...)B p. 4, 5, 8), is vanzelfsprekend een pijnlijke ervaring voor jullie gezin. Echter is dit op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen beschouwen als vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door u ingeroepen problemen houden dan ook geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet ombuigen. Uw paspoort, het paspoort van uw echtgenoot, het paspoort van uw dochter, het paspoort van uw zoon, jullie familiecertificaat, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot, de geboorteakte van uw zoon, de geboorteakte van uw dochter en jullie huwelijksakte, vormen een bewijs van identiteit en nationaliteit, hetgeen niet ter discussie staat.

Uw diploma en dat van uw echtgenoot, toont aan dat jullie beiden een universitaire opleiding genoten, maar heeft verder geen betrekking op de door jullie aangehaalde vrees voor vervolging.

De brief van de stad Vlore en de brief van het ministerie van onderwijs die beiden ingaan op de onderwijsmogelijkheden voor uw zoon, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uit de brieven mag blijken dat uw zoon wel degelijk toegang heeft tot het reguliere onderwijs, hetgeen u zelf ook bevestigde tijdens het persoonlijk onderhoud. Bovendien tonen, zoals hierboven aangehaald, u noch uw echtgenoot aan dat zijn medische problematiek en het gebrek aan een specifieke behandeling binnen het onderwijs, een dermate grote impact zou hebben op uw zoon, dat er gesproken kan worden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De medische documenten van uw zoon tonen zijn medische voorgeschiedenis aan, dewelke niet ter discussie staat.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze

aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot N.(...) M.(...) (o.v. xx), eveneens kennelijk ongegrond werd verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van M. N. (verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Albanees staatsburger te zijn, geboren op (...) 1985 in Vlore, Albanië. U behaalde in 2010 een diploma economie en handelsadministratie. Van 2015 tot vlak voor uw vertrek werkte u als boekhouder bij C.(...), een staatsbedrijf dat zout produceert.

Op 11 januari 2010 trouwde u met E.(...) M.(...) (o.v. xxx). Een maand later verwelkomden jullie Es.(...) (o.v. xxx), jullie oudste dochter. Vijf jaar later werd uw zoon, P.(...) (o.v. xxx) geboren. Hij werd te vroeg geboren, waardoor hij nog 21 dagen in een couveuse diende door te brengen. U en uw echtgenote merkten op dat hij problemen had maar konden geen antwoorden krijgen in Albanië. Na anderhalf jaar trokken jullie naar het universitair ziekenhuis van Siena in Italië, waar een genetisch onderzoek uitwees dat uw zoon lijdt aan het syndroom van Prader-Willi. Terug in Albanië begonnen jullie met kinesithérapie via een privékliniek en een strikt dieet. Intussen zochten jullie een gespecialiseerde arts die jullie kon begeleiden in de behandeling van jullie zoon. Zo kwamen jullie in 2019 terecht bij een dokter in België. Een kuur met groeihormonen werd opgestart en hij werd gemonitord voor epilepsie. In de jaren die volgden kwamen jullie tweemaal per jaar naar België voor de verdere opvolging. De behandeling sloeg aan maar op het gebied van onderwijs, bleek er geen specifieke aanpak voorhanden in Albanië. Wel kon hij terecht in het gewoon onderwijs. Tevens merkten jullie op dat jullie zoon weinig sociaal contact had omdat kinderen niet met hem speelden en hij bekeken werd op straat omwille van zijn postuur. Ook jullie en jullie dochter werden anders bekeken omwille van P.(...). Jullie dochter werd overigens gepest op school omwille van haar broertje.

Moegestreden besloten jullie zich permanent te vestigen in België zodoende jullie zich dichtbij de medische zorgen van jullie zoon bevinden en hij naar een school kan gaan waar hij vanuit zijn specifieke noden benaderd kan worden.

Op 1 juli 2021 reisden jullie per vliegtuig naar Brussel. Na enkele dagen doorgebracht te hebben in een B&B, dienden u en uw echtgenote op 5 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Jullie verklaren te vrezen dat uw zoon in Albanië geen toekomst zal hebben omdat hij daar niet de behandeling kan krijgen die hij nodig heeft en geen onderwijs op maat van zijn noden kan volgen.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming leggen jullie volgende documenten neer:

uw paspoort, het paspoort van uw echtgenote, het paspoort van uw dochter, het paspoort van uw zoon, jullie familiecertificaat, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote, de geboorteakte van uw zoon, de geboorteakte van uw dochter, jullie huwelijksakte, het diploma van uw echtgenote, uw diploma, een brief van de stad Vlore aangaande de onderwijsfaciliteiten in de stad, een brief van het ministerie van onderwijs aangaande de onderwijsfaciliteiten in Vlore en een medische bundel in verband met de medische problemen van uw zoon.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenote E.(...) M.(...) (o.v. xxx), hetgeen u zelf ook bevestigt (notities persoonlijk onderhoud CGVS (...), p. 5). In het kader van de door haar ingediende asielaanvraag werd er een beslissing 'kennelijk ongegrond' genomen die als volgt luidt.

"(...)"

Derhalve dient er ook in uw verzoek een beslissing 'kennelijk ongegrond' genomen worden in overeenstemming met artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur waaronder meer bepaald het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de materiële motiveringsplicht, alsook meent zij dat er een manifeste appreciatiefout voorligt.

Verzoekende partijen betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekende partijen vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen aan het verzoekschrift nog volgende stukken:

- het artikel "Gehandicaptenzorg in Albanië" van metterdaad.eo.nl (stuk 4);
- het artikel "Het profiel van mensen met een handicap in Albanië" van teleseict.com (stuk 5 en 6);
- het artikel "Zorgen over gehandicapte jongeren in Albanië" van christelijknieuws.nl (stuk 7);
- het artikel "Als kind met een beperking ben je in Albanië je ouders vooral tot last" van Frieschdagblad.nl (stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet de minste toelichting geven op welke manier zij de artikelen 48, 48/2 van de Vreemdelingenwet geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale

overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen niet de minste toelichting geven op welke wijze zij de artikelen 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet geschonden achten. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

Wat betreft de algemene verwijzing naar *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”* stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift enkel de redelijkheids-, de zorgvuldigheids- en de materiële motiveringsplicht concreet worden vermeld. Het is niet de taak van de Raad om te achterhalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoekende partijen eventueel nog zouden kunnen bedoelen. Dit onderdeel van het middel, in zover het geen betrekking heeft op de redelijkheids-, de zorgvuldigheids- en de materiële motiveringsplicht, wordt derhalve evenmin ontvankelijk aangevoerd.

In de mate dat verzoekende partijen aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. Procedurele noden

In de bestreden beslissingen wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoekende partijen de mogelijkheid werden geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekende partijen geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend.

Verzoekende partijen slagen er met hun betoog in het verzoekschrift niet in om afbreuk te doen aan deze vaststelling.

De Raad stelt immers vast dat verzoekende partijen, blote beweringen van hunnentwege buiten beschouwing gelaten, geen enkel medisch attest bijbrengen waaruit zou kunnen blijken dat zij aan geheugenproblemen zouden lijden of dat hun cognitieve en mentale functies dermate ernstig verstoord zouden zijn waardoor zij moeilijkheden zouden hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of waardoor zij niet in staat zouden zijn om de essentie van hun asielmotieven op een duidelijke en geloofwaardige manier uiteen te zetten. Immers, het enkele gegeven dat er in het feitenrelaas in de bestreden beslissingen staat te lezen dat verzoekende partijen verklaarden dat ze *“moegestreden”* besloten om zich in België te vestigen, volstaat niet om aan te tonen dat er in hun hoofde wel degelijk een nood aan bijzondere steunmaatregelen zou bestaan zoals zij voorhouden in het verzoekschrift. Verzoekende partijen maakten doorheen hun persoonlijke onderhouden evenmin gewag van geheugenproblemen waarmee zij zouden te kampen hebben. In dit verband merkt de Raad volledigheidshalve nog op dat verzoekende partijen in de vragenlijsten *“bijzondere procedurele noden”* die werden ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 19 juli 2021 en 3 augustus 2021, geen melding maakten van zulke noden. Op de vraag of er volgens hen bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van hun verhaal of hun deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordden zij immers ontkennend (zie *‘Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ d.d. 19 juli 2021 en 3 augustus 2021, vraag 1*). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat de persoonlijke onderhouden van verzoekende partijen op normale wijze plaatsvonden. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoekende partijen niet in staat zouden zijn geweest om de kernelementen van hun verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Noch verzoekende partijen, noch de advocaat die hen bijstond op de zetel van het CGVS, hebben enig bezwaar geformuleerd tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg tonen verzoekende partijen niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

2.3.5. Rechtsgrond van de bestreden beslissingen

Het beroep betreft de beslissingen waarbij de verzoeken om internationale bescherming door de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Albanië werd bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, vastgesteld als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat er geen aanleiding was om hun verzoeken om internationale bescherming kennelijk ongegrond te verklaren omdat de commissaris-generaal geen toepassing heeft gemaakt van de versnelde procedure, wijst de Raad erop dat dit een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden, zoals verzoekende partijen ook erkennen in het verzoekschrift. Derhalve staat, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure er niet aan in de weg dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen.

2.3.6. Motieven van de bestreden beslissingen

2.3.6.1. In de bestreden beslissingen worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen kennelijk ongegrond verklaard om redenen dat:

(i) uit de door hen voorgelegde verklaringen en documenten blijkt dat zij in België een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend louter en alleen omwille van de medische problemen van hun zoon, doch uit hun verklaringen of medische stukken niet blijkt dat zij geen toegang hadden tot medische zorgen in Albanië, noch dat hen de toegang geweigerd werd omwille van redenen die ressorteren onder het Vluchtelingenverdrag; uit hun verklaringen blijkt immers dat hun zoon wel toegang had tot de medische zorgverlening in Albanië; het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Albanië, doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de

criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming;

(ii) wat betreft hun verklaringen aangaande het onderwijs voor hun zoon, dient er eveneens op gewezen dat een mogelijks kwaliteitsverschil of verschil in aanpak in Albanië evenmin verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Nergens uit hun verklaringen blijkt dat hun zoon de toegang tot het onderwijs in Albanië werd ontzegd op basis van de medische problematiek. Integendeel verklaren verzoekende partijen zelf dat hij wel degelijk toegang had tot het gewone onderwijs. Verzoekende partijen leggen voorts geen enkel stuk neer ter staving van hun stelling dat de aandoening van hun zoon zich dermate manifesteert dat hij aangepast onderwijs nodig heeft en/of dat school lopen in het regulier onderwijs voor hem ernstige schade zou inhouden in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;

(iii) dat er in Albanië nog een stigma heerst waardoor hun zoon en verzoekende partijen vaak bekeken worden op straat en P. hierdoor geen vriendjes had om mee te spelen is een pijnlijke ervaring voor het gezin maar op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen beschouwen als vervolging of ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;

(iv) de door verzoekende partijen voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

2.3.6.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.7. Onderzoek naar de nood aan internationale bescherming

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot het feit dat het door hen uiteengezette vluchtrelaas geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Verzoekende partijen volharden immers in hun vluchtrelaas, herhalen eerder afgelegde verklaringen, uiten blote beweringen, poneren een vrees voor vervolging en spreken de gevolgtrekking door de commissaris-generaal tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoekende partijen in het verzoekschrift betwisten dat zij enkel een verzoek om internationale bescherming indienden omwille van de medische problemen van hun zoon, doch dat zij integendeel een verzoek om internationale bescherming indienen wegens de discriminaties waarvan

hun zoon en ook hun dochter het slachtoffer werden ingevolge de ziekte van hun zoon, dient erop gewezen dat verzoekende partijen bij diverse aangelegenheden doorheen hun persoonlijke onderhouden de kans kregen om hun asielmotieven uiteen te zetten en zij hierbij telkens zelf verwezen naar het feit dat hun zoon niet de juiste gezondheidszorg en het juiste onderwijs kon verkrijgen en zij daarom in België een verzoek om internationale bescherming indienden (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoekster (hierna: CGVS V), p. 8; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker (hierna: CGVS V), p. 5). Waar verzoekende partijen in dit verband in het verzoekschrift nog opmerken dat het gros van de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud zich concentreren op de medische problematiek van hun zoon en niet op de problemen waarmee de kinderen geconfronteerd werden zoals uitsluiting, wijst de Raad erop dat verzoekende partijen zelf verantwoordelijk zijn voor de verklaringen die zij afleggen en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om de persoonlijke onderhouden te “sturen”. Verzoekende partijen, noch hun advocaat maakten doorheen de persoonlijke onderhouden enige opmerking met betrekking tot de vraagstelling, ook niet wanneer hen op het einde ervan uitdrukkelijk de kans werd geboden iets toe te voegen. Het is dan ook allerm minst ernstig om in onderhavig verzoekschrift plots te beweren dat er tijdens de persoonlijke onderhouden onvoldoende onderzoek zou zijn gevoerd naar een bepaald element uit het relaas. Dit is slechts een *post factum*-bewering, die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissingen.

Wat betreft de verwijzing van verzoekende partijen naar het stigma dat in Albanië heerst waardoor hun zoon, maar ook hun dochter en gezin vaak bekeken worden op straat en P. hierdoor geen vriendjes had om mee te spelen (administratief dossier, CGVS V, p. 4-5, 8), hun bewering als zou deze behandeling wel degelijk ernstige discriminatie uitmaken waartegen geen bescherming mogelijk is vanwege de Albanese autoriteiten, dat hun kinderen “vogelvrij” zijn omwille van de ziekte van P. en hun verwijzingen naar diverse persartikels (verzoekschrift, stukken 4-8), dient te worden benadrukt dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt, dan wel als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad herinnert eraan dat daden van vervolging ofwel a) zo ernstig van aard moeten zijn of zo vaak moeten voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het EVRM ofwel een samenstel moeten zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a). Het begrip “*ernstige schade*” in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet omvat a) doodstraf of executie of b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst en veronderstelt een zekere drempel van hardheid. In die zin benadrukt de Raad ook dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging of ernstige schade betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in noch ernstige schade. Om tot internationale bescherming te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel ernstige schade. Het ontzeggen van rechten en discriminatie bereiken enkel de drempel van vervolging of ernstige schade wanneer deze dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven van verzoeker in zijn land van herkomst ondraaglijk wordt.

Verzoekende partijen maakten, in tegenstelling tot wat zij in het verzoekschrift voorhouden, doorheen hun verklaringen tijdens de administratieve procedure geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en zij brengen ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op hun persoon dan wel op de persoon van hun zoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hun zoon P. en/of hun gezin in geval van terugkeer naar Albanië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hun verwijzing naar het stigma dat heerst waardoor hun zoon en hun gezin vaak bekeken worden op straat, dat P. geen vriendjes had om mee te spelen en het feit dat er geen speciaal onderwijs bestaat, volstaat immers niet om te besluiten tot een aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De loutere verwijzing naar algemene informatie over persartikels die ingaan op (het gebrek aan) gehandicaptenzorg in Albanië (verzoekschrift, stukken 4-8) volstaat evenmin vermits uit de beschikbare informatie niet kan blijken dat iedere persoon met een medische aandoening in Albanië louter door zijn aanwezigheid aldaar het risico loopt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoekende partijen moeten hun vrees voor vervolging of een reëel risico op

ernstige schade aldus *in concreto* aannemelijk maken en een loutere verwijzing naar algemene informatie is daarvoor niet afdoende.

Overigens dient nog te worden opgemerkt dat verzoekende partijen, blote beweringen van hunnentwege buiten beschouwing gelaten, niet aantonen dat, mocht hun zoon en/of hun gezin slachtoffer worden van dergelijke ernstige en zwaarwichtige feiten – hetgeen zij *in casu* niet aantonen –, de Albanese autoriteiten hen niet zouden kunnen of willen beschermen. Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partijen benadrukken in het verzoekschrift nog dat er een probleem is op vlak van erkenning van de medische toestand van hun zoon in Albanië en dat het bijgevolg onmogelijk is om bescherming te verkrijgen in de mate dat het probleem niet erkend wordt. Zij vervolgen dat het dan ook geen kwestie is van een “kwaliteitsverschil” in medische behandeling, maar dat er gewoon geen behandeling voorzien is. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat uit de documenten die verzoekende partijen voorleggen (administratief dossier, stuk 6+6B, map ‘Documenten’) en de verklaringen die zij afleggen wel degelijk naar voor komt dat hun zoon toegang had tot medische zorgverlening in Albanië (administratief dossier, CGVS V, p. 4-6, 8-9; CGVS M, p. 3 en 5). Met de commissaris-generaal kan worden benadrukt dat, hoewel er inderdaad een verschil in medische behandeling kan zijn tussen de gezondheidszorg in België enerzijds en Albanië anderzijds – al dan niet doordat de aandoening van de zoon van verzoekende partijen nog niet echt gekend is in Albanië –, uit niets blijkt dat dit (kwaliteits)verschil verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende

uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief dossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.11. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET